

BUN VENIT, DOMNULE CONDEI!

EDITURA PARALELA 45

Redactare: Maria-Magdalena Trandafir
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

COPONS, JAUME

Bun venit, domnule Condei! / Jaume Copons & Liliana Fortuny;

trad. din lb. spaniolă de Cătălina Constantinescu. - Pitești:

Paralela 45, 2021

ISBN 978-973-47-3440-5

I. Fortuny, Liliana

II. Constantinescu, Cătălina (trad.)

821.134.2

Arriba el Sr. Flat!

Jaume Copons & Liliana Fortuny

First published in Catalan and Spanish by Combel Editorial, an imprint of

© 2014, Editorial Casals, SA

© 2014, Jaume Copons for the texts

© 2014, Liliana Fortuny for the illustrations

Copyright © Editura Paralela 45, 2021

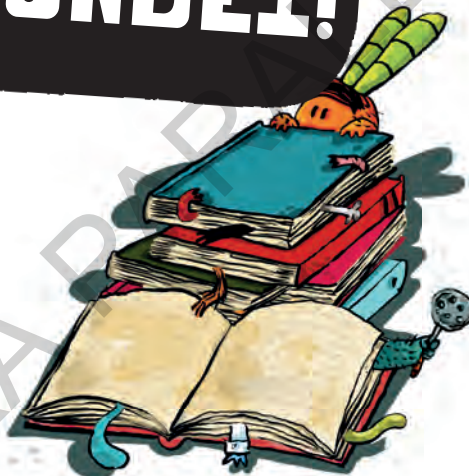
Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

BUN VENIT,

DOMNULE

CONDEI!

**JAUME COPONS &
LILIANA FORTUNY**

Traducere din limba spaniolă de Cătălina Constantinescu

Editura Paralela 45

— Ori îți faci ordine în cameră, ori, într-una dintre zilele astea, îți arunc la gunoi tot ce gălesc în dezordine! strigă mama.

Mă trezisem doar de vreo cinci minute, iar mama mea începuse deja cu celebrul ei cântec „Fă-ți ordine în cameră!”. Eu o ascultam din bucătărie, în timp ce luam micul dejun, și nu m-am putut abține să nu rânjesc, pentru că îmi venise în minte cel mai bun răspuns pe care i-l puteam da:

— Mamă, dacă vrei, pot să fac ordine acum! am strigat eu.

Ea nu a zis nimic, desigur. Amândoi știam că nu mai era timp deoarece trebuia să plec la școală.

— O să fac ordine când vin de la ore, am asigurat-o eu în timp ce ea bombănea.

Adevărul e că acea fixație cu ordinea a mamei mele nu avea nicio explicație, pentru că, în realitate, camera mea nu era foarte dezordonată... sau cel puțin mie așa mi se părea.

Ziua începuse cu strigăte și nu părea că va continua mai bine. Imediat după ce am ajuns la școală, mi-am dat seama că toți colegii mei umblau de colo până colo cu niște mape albastre.

Într-un final, Lidia mi-a explicat că trebuia să predăm toate compunerile pe care le scrisesem în timpul semestrului în curs. Dar... când ne spusese asta? Și de ce eu nu am știut? Mereu mi se întâmplă lucruri din astea. Iar Lidiei, care făcea totul bine și la timp, i se părea distractiv.

Dar nu ți-ai notat
în agendă?

Păi... am pierdut-o
la începutul
anului școlar.

ȘI DE LINDE ERA
SĂ ȘTIU EU CĂ AVEM
UN CALENDAR AL CLASEI?

Dar, Guști,
este notat și în
calendarul clasei!

PREDAREA
COMPUNERILOR
SEMESTRIALE

Da, doar una! Găsisem doar una dintre compunerii. Și, nu știu de ce, am început s-o citesc. Poate pentru că nu-mi aminteam deloc ceea ce scrisesem sau pentru că voiam să văd dacă era scrisă bine cât de cât.

SINGURA COMPUNERE PE CARE AM GĂSIT-O

Era odată o zi care voia să fie noapte. Și cum așa ceva era imposibil, a decis să fie o zi cu Furtună, căci este tipul de zi care seamănă cel mai mult cu o noapte.

Frate, nu e cea mai bună poveste pe care am auzit-o, dar îmi place!

Mi s-a părut că auzisem o voce, dar nu i-am dat nicio importanță.

Dar, într-o zi, a fost o eclipsă de soare și totul a rămas pe întuneric dintr-o dată. Din întâmplare, acea zi a știut cum este să fie noapte.

Ei, dar asta chiar devine interesant!

Am auzit din nou vocea și m-am gândit că tatăl meu o fi trecut pe lângă camera mea și o fi spus ceva.

... în acel moment, ziua care ar fi vrut să fie noapte a decis că a avut o experiență interesantă, dar îi plăcea mai mult să fie zi. Și, din acel moment, a fost o zi strălucitoare și însoțită.

Bravo!
Bravo!

De data asta am auzit clar acea voce. Și, deși pare ciudat, mi s-a părut că venise din ghiozdanul meu.

AAAAAAA!

Ce ai?
N-ai mai văzut
un monstru
până acum?

Imediat l-am văzut. Era acolo, ieșise din ghiozdanul meu, se ridicase și se scutura pentru a scăpa de praful care-l acoperea. Nu puteam să-mi cred ochilor! Ce era acela? Un extraterestru? Un spiriduș? Un... monstru? Nu știam ce să zic, iar din cauza surprizei am rămas cu gura căscată.

LILIANA FORTUNY

Liliana este ilustratoare și își animă totodată propriile desene. A realizat, printre altele, și o serie de cărți pentru bunici și nepoți.

Ea își petrece jumătate din timp cu filmele animate, designul copertelor de CD-uri audio sau al videoclipurilor muzicale. Cealaltă jumătate din timp și-o petrece creând universuri fabuloase, stând pe balconul apartamentului său din Barcelona, mâncând anghinare ori mâncare japoneză și uitându-se la filme.

JAUME COPONS

Jaume este scriitor. Pe lângă romanele, cântecele și scenariile scrise până acum, este și creatorul seriei „Yo, Elvis Riboldi“, dar și al altor serii TV pentru copii. Recent, el a publicat seria „Tot ce știu eu despre...“, dar și romanul pentru tineri „The Year of the Cat“. Îi place să meargă fără vreo țintă anume, privind în vitrinele magazinelor cu pantofi și ascultând același cântec la nesfârșit, și obișnuiește să citească mai multe cărți în același timp.